

(In)tangibil

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

“Un fluviu adevărat nu se sperie de clocotul mării - se aruncă în ea.” Grigore Vieru

- Azi nu mai știu de scrisul mi-e lizibil
Că mâinile atât de mult iubesc
Tot ce-i înalt, eteric, intangibil,
C-un fel desprins de lume, nefiresc.

Sunt tremurate slovele, cerneala
Fluidă ca o sevă de stejar,
Așterne-n versuri tandre îndoiala
Că deslușești scânteile din jar.

Dar dacă-ți culci pe strunele viorii
Urechea și-n tăcere o s-ascuți
Vei auzi cum se adapă norii
Din urma mic-a pașilor desculți.

- Azi îți dezmierd ușor caligrafia
Cu ochii-nchiși, al pielii pergament
Păstrează-n profunzime poezia,
Fragilitatea primului moment

Când dezveleam emoții sub cerneala
Ce-ți cântă enigmatică în toc,
Iar părul dens, întunecat ca smoala
Mă cheamă-ntr-o poveste, lângă foc.

Tu ai un fel al tău irezistibil
De-a mă iubi când dulce, când amar,
Iar gura ta-mi descrie intangibil
Atâtea aritmii, imaginar.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș